# ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο πενταμελές τμήμα)
της 25ης Μαΐου 1998 *

Στην υπόθεση Τ-267/97,

**Broome & Wellington Ltd,** εταιρία αγγλικού δικαίου, με έδρα το Μάντσεστερ (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τη Fiona M. Carlin, barrister, του Δικηγορικού Συλλόγου της Βόρειας Ιρλανδίας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο των Arendt και Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt,

προσφεύγουσα,

κατά

**Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,** εκπροσωπουμένης από τους Viktor Kreuschirz, νομικό σύμβουλο, και Nicholas Khan, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της ανακοινώσεως για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές αλεύκαστων βαμβακερών

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

υφασμάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Αιγύπτου, Ινδίας, Ινδονησίας, Πακιστάν και Τουρκίας, η οποία δημοσιεύθηκε στις 11 Ιουλίου 1997 (ΕΕ C 210, σ. 12),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τρίτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τη V. Tiili, Πρόεδρο, και τους C. P. Briët, K. Lenaerts, A. Potocki και J. D. Cooke, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

εκδίδει την ακόλουθη

## Διάταξη

### Το ιστορικό της διαφοράς και η διαδικασία

1 Στις 26 Μαΐου 1997, σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1996, L 56, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 384/96), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2331/96 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996 (ΕΕ L 317, σ. 1), η επιτροπή βιομηχανιών βάμβακος και συναφών κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Eurocoton) υπέβαλε στην Επιτροπή καταγγελία, σύμφωνα με την οποία οι εισαγωγές φλοκωτών αλεύκαστων βαμβακερών υφασμάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρα-

τίας της Κίνας, Αιγύπτου, Ινδίας, Ινδονησίας, Πακιστάν και Τουρκίας αποτελούν αντικείμενο πρακτικών ντάμπινγκ και προξενούν σημαντική ζημία στην κοινοτική βιομηχανία.

2 Στις 11 Ιουλίου 1997 η Επιτροπή δημοσίευσε μια ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές αλεύκαστων βαμβακερών υφασμάτων καταγωγής των χωρών αυτών (ΕΕ C 210, σ. 12, στο εξής: ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας).

3 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 6 Οκτωβρίου 1997, η προσφεύγουσα, η οποία εισάγει στην Κοινότητα προϊόντα του επίμαχου είδους, άσκησε την υπό κρίση προσφυγή κατά της ως άνω ανακοινώσεως ενάρξεως, βάσει των άρθρων 173, τέταρτο εδάφιο, 174 και 176 της Συνθήκης ΕΚ.

4 Με δικόγραφο που κατέθεσε στις 16 Δεκεμβρίου 1997, η Επιτροπή προέβαλε ένσταση απαραδέκτου, υπό την έννοια του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας.

5 Με δικόγραφο που κατέθεσε στις 6 Ιανουαρίου 1998, η Foreign Trade Association (στο εξής: FTA), ένωση Ευρωπαίων εισαγωγέων με έδρα τις Βρυξέλλες, εκπροσωπούμενη από την Ursula Schliessner, δικηγόρο Ντύσσελντορφ, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο των Arendt και Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt, ζήτησε, βάσει του άρθρου 115 του Κανονισμού Διαδικασίας, να παρέμβει στη δίκη προς στήριξη των αιτημάτων της προσφεύγουσας.

6 Με δικόγραφο που κατέθεσε στις 19 Φεβρουαρίου 1998, η προσφεύγουσα διατύπωσε τις παρατηρήσεις της σχετικά με την προβληθείσα από την Επιτροπή ένσταση απαραδέκτου.

**Αιτήματα των διαδίκων**

7 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

8 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη,

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

**Επί του παραδεκτού**

9 Σύμφωνα με το άρθρο 114, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, η διαδικασία επί της ενστάσεως απαραδέκτου συνεχίζεται προφορικά, εκτός αν το Πρωτοδικείο αποφασίσει άλλως.

10 Εν προκειμένω, η δικογραφία περιέχει όλα τα αναγκαία προς κρίση της ενστάσεως στοιχεία εκτιμήσεως. Συνεπώς, παρέλκει η προφορική διαδικασία.

11 Προς στήριξη της ενστάσεως απαραδέκτου, η Επιτροπή προβάλλει τρεις λόγους, που αφορούν αντιστοίχως την έλλειψη πράξεως δυναμένης να προσβληθεί υπό την έννοια του άρθρου 173 της Συνθήκης, το εκπρόθεσμο της προσφυγής και την έλλειψη αμέσου και ατομικού συμφέροντος της προσφεύγουσας.

*Επί του λόγου περί απαραδέκτου που αφορά την έλλειψη πράξεως δυναμένης να προσβληθεί*

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

12 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ αποτελεί προπαρασκευαστική πράξη η οποία δεν μπορεί, καθεαυτή, να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως (μεταξύ άλλων απόφαση της 11ης Νοεμβρίου 1981, 60/81, IBM κατά Επιτροπής, Συλλογή 1981, σ. 2639, σκέψη 19, διατάξεις του Πρωτοδικείου της 14ης Μαρτίου 1996, T-134/95, Dysan Magnetics και Review Magnetics κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-181, σκέψη 23, και της 10ης Δεκεμβρίου 1996, T-75/96, Söktaş κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-1689, σκέψη 31).

13 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει αντιθέτως ότι η απόφαση της Επιτροπής για την έναρξη της διαδικασίας αποτελεί πράξη παράγουσα δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να επηρεάσουν τα συμφέροντά της. Εάν το Πρωτοδικείο θεωρήσει ότι πρόκειται για προπαρασκευαστική πράξη, η προσφεύγουσα το καλεί να ασκήσει παρ' όλ' αυτά τον δικαστικό έλεγχό του, καθόσον η πράξη αυτή παρουσιάζει σοβαρές πλημμέλειες, όπως είναι η κατάχρηση εξουσίας.

14 Η προσφεύγουσα αναφέρει το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται η ανακοίνωση για την έναρξη της διαδικασίας. Υπενθυμίζει ότι πρόκειται για την τρίτη διαδικασία που κινήθηκε σχετικά με τα ίδια προϊόντα, καταγωγής των ίδιων χωρών, από το 1994.

15 Η πρώτη, που κινήθηκε κατόπιν καταγγελίας της Eurocoton υποβληθείσας τον Σεπτέμβριο του 1993 (ΕΕ 1994, C 17, σ. 3), περατώθηκε με την απόφαση 96/167/ΕΚ της Επιτροπής, της 19ης Φεβρουαρίου 1996 (ΕΕ L 42, σ. 16), τυπικά λόγω ανακλήσεως της καταγγελίας.

16 Η δεύτερη, που στηρίχθηκε σε καταγγελία υποβληθείσα από την Eurocoton στις 8 Ιανουαρίου 1996, κινήθηκε την επομένη της περατώσεως της προηγουμένης έρευνας (ΕΕ 1996, C 50, σ. 3). Στις 18 Νοεμβρίου 1996, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 2208/96, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές αλεύκαστων βαμβακερών υφασμάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Αιγύπτου, Ινδίας, Ινδονησίας, Πακιστάν και Τουρκίας (ΕΕ L 295, σ. 3). Μολονότι η Επιτροπή είχε προτείνει την επιβολή οριστικών δασμών, σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 4, του κανονισμού 384/96, το Συμβούλιο δεν επέβαλε τέτοιους δασμούς, λόγω του ότι η πλειοψηφία δεν ήταν υπέρ. Οι προσωρινοί δασμοί αντιντάμπινγκ καταργήθηκαν συνεπώς στις 20 Μαΐου 1997, παρά τις επανειλημμένες προσπάθειες που κατέβαλε μια εθνική αντιπροσωπεία για να διεξαχθεί νέα συζήτηση της προτάσεως.

17 Στις 21 Μαΐου 1997 ο εκπρόσωπος της Επιτροπής δήλωσε ήδη ότι η Επιτροπή «θα κινούσε αμέσως τη διαδικασία αν υποβαλλόταν νέα καταγγελία». Συνεπώς η Επιτροπή ενήργησε εκτός του ισχύοντος κανονιστικού πλαισίου. Έτσι, πριν ακόμα η Eurocoton υποβάλει νέα καταγγελία στις 26 Μαΐου 1997, η Επιτροπή δεσμεύθηκε δημόσια και πολιτικά να διεξαγάγει νέα έρευνα. Επομένως, με την προσβαλλόμενη ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας, κίνησε τρίτη διαδικασία, σύμφωνα με τη δέσμευση αυτή.

18 Το ως άνω υπομνησθέν πλαίσιο αποδεικνύει, αφενός, ότι η Επιτροπή δεσμεύθηκε να κινήσει τη διαδικασία πριν ακόμη από την υποβολή της καταγγελίας, και όχι ενόψει των αποδεικτικών στοιχείων που περιέχονται σ' αυτήν όπως απαιτεί το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 384/96, και, αφετέρου, ότι οι εκτιμήσεις που θα διατυπώσει η Επιτροπή επί της υποθέσεως αυτής θα είναι ουσιαστικά πανομοιότυπες με εκείνες που είχε η ίδια διατυπώσει στον προπαρατεθέντα κανονισμό 2208/96, της 18ης Νοεμβρίου 1996, και τις οποίες δεν επανέλαβε το Συμβούλιο.

19 Επομένως, η διαδικασία που ακολούθησε η Επιτροπή δεν είναι η κανονική διαδικασία, κατά την οποία η καταγγελία προηγείται της ενάρξεως έρευνας. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν ασκούν επιρροή ούτε η διάταξη Dysan Magnetics και Review Magnetics κατά Επιτροπής, όπ.π., ούτε η διάταξη Söktaş κατά Επιτροπής, όπ.π.

20 Στις διατάξεις αυτές, το Πρωτοδικείο στηρίχθηκε σε τρία καθοριστικά στοιχεία για να καταλήξει ότι η ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας δεν αποτελεί παρά προπαρασκευαστικό μέτρο και συνεπώς δεν συνιστά πράξη δυνάμενη να προσβληθεί υπό την έννοια του άρθρου 173 της Συνθήκης.

21 Πρώτον, η κίνηση διαδικασίας δεν οδηγεί αυτομάτως στην επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ, καθόσον η διαδικασία μπορεί να περατωθεί χωρίς τη λήψη μέτρων. Εν προκειμένω όμως από το σχετικό πλαίσιο προκύπτει ακριβώς με βεβαιότητα ότι η Επιτροπή θα επιβάλει προσωρινούς δασμούς.

22 Δεύτερον, οι επιχειρήσεις ουδόλως υποχρεούνται να μεταβάλουν τις εμπορικές τους πρακτικές κατόπιν της κινήσεως διαδικασίας. Συναφώς, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι, in abstracto, η κίνηση διαδικασίας αντιντάμπινγκ δεν συνεπάγεται την υποχρέωση μεταβολής των εμπορικών πρακτικών. Ωστόσο, στην πράξη, η κίνηση αυτή συνεπάγεται αλλαγές στις πρακτικές αυτές, ιδίως στον τομέα των τιμών και του μεγέθους των συναλλαγών, λόγω της αβεβαιότητας που δημιουργεί στους επιχειρηματίες η διαδικασία.

23 Τρίτον, οι επιχειρήσεις δεν μπορούν να υποχρεωθούν να συνεργασθούν στην έρευνα. Βεβαίως, θεωρητικώς, η έναρξη έρευνας δεν υποχρεώνει σε συνεργασία τους επιχειρηματίες. Ωστόσο, η συνεργασία αυτή είναι ουσιώδης για κάθε εμπλεκόμενο μέρος που έχει σημαντικό οικονομικό συμφέρον στην έκβαση της διαδικασίας, προκειμένου να διαφυλάξει τα σχετικά με τη διαδικασία αυτή δικαιώματά του, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος ασκήσεως προσφυγής κατά της τελικής πράξεως των οργάνων.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

24 Κατά πάγια νομολογία (βλ., μεταξύ άλλων, προπαρατεθείσες διατάξεις Dysan Magnetics και Review Magnetics κατά Επιτροπής και Söktaş κατά Επιτροπής), συνιστούν πράξεις δυνάμενες να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως, υπό την έννοια του άρθρου 173 της Συνθήκης, τα μέτρα που παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να επηρεάσουν τα συμφέροντα των προσφευγόντων, μεταβάλλοντας κατά τρόπο σαφή τη νομική τους κατάσταση.

25 Όταν πρόκειται για πράξεις των οποίων η κατάρτιση πραγματοποιείται σε περισσότερες φάσεις, συνιστούν, καταρχήν, πράξεις που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής μόνο τα μέτρα τα οποία καθορίζουν οριστικώς τη θέση του οργάνου κατά το πέρας της διαδικασίας και όχι τα ενδιάμεσα μέτρα, σκοπός των οποίων είναι η προετοιμασία της τελικής αποφάσεως.

26 Εν προκειμένω, πρέπει να εκτιμηθεί αν η προσβαλλόμενη πράξη μπορεί να παραγάγει, από μόνη της, έννομα αποτελέσματα δυνάμενα να επηρεάσουν τα συμφέροντα της προσφεύγουσας ή αν, αντιθέτως, αποτελεί απλώς προπαρασκευαστικό μέτρο, η έλλειψη νομιμότητας του οποίου θα μπορούσε λυσιτελώς να προβληθεί στο πλαίσιο προσφυγής στρεφομένης κατά της τελικής αποφάσεως, προσφυγής η οποία θα εξασφάλιζε επαρκή προστασία στα ενδιαφερόμενα μέρη.

27 Κατά πάγια νομολογία, μόνον οι πράξεις που επηρεάζουν άμεσα και αμετακλήτως τη νομική κατάσταση των εμπλεκομένων επιχειρήσεων μπορούν να δικαιολογήσουν, πριν από την περάτωση της διοικητικής διαδικασίας, το παραδεκτό προσφυγής ακυρώσεως.

28 Από τις διατάξεις του κανονισμού 384/96 προκύπτει ότι η Επιτροπή είναι επιφορτισμένη με τη διεξαγωγή των ερευνών και με την έκδοση αποφάσεως, βάσει

των ερευνών αυτών, για το αν θα περατώσει τη διαδικασία ή, αντιθέτως, θα τη συνεχίσει, είτε λαμβάνοντας προσωρινά μέτρα είτε προτείνοντας στο Συμβούλιο τη θέσπιση οριστικών μέτρων.

29 Κατά συνέπεια, η πράξη με την οποία η Επιτροπή κινεί διαδικασία αντιντάμπινγκ είναι αμιγώς προπαρασκευαστική πράξη, η οποία δεν μπορεί να επηρεάσει άμεσα και αμετάκλητα τη νομική κατάσταση της προσφεύγουσας.

30 Το συμπέρασμα αυτό δεν αποδυναμώνεται από το γεγονός ότι, πριν ακόμη από την υποβολή της καταγγελίας της Eurocoton, στις 26 Μαΐου 1997, ο εκπρόσωπος της Επιτροπής είχε δηλώσει ότι η Επιτροπή θα κινούσε νέα διαδικασία αν υποβαλλόταν καταγγελία. Συγκεκριμένα, ένα τέτοιο στοιχείο εμπίπτει στην επί της ουσίας εξέταση της νομιμότητας της ανακοινώσεως ενάρξεως, αλλά δεν μπορεί να μεταβάλει την εκτίμηση του παραδεκτού προσφυγής ασκηθείσας βάσει του άρθρου 173 της Συνθήκης κατά της ανακοινώσεως αυτής.

31 Επιπλέον, ασχέτως του βαθμού βεβαιότητας που προβάλλει η προσφεύγουσα όσον αφορά την επιβολή, στην παρούσα υπόθεση, προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι, από νομική άποψη, η έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ δεν οδηγεί κατ' ανάγκην σε μια τέτοια επιβολή προσωρινών δασμών. Επιπλέον, ακόμη και αν υποτεθεί ότι πρόκειται να επιβληθούν πράγματι δασμοί αντιντάμπινγκ, η ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας θα αποτελούσε ακριβώς μία από τις προπαρασκευαστικές πράξεις βάσει της οποίας η Επιτροπή θα μπορούσε να αποφασίσει την επιβολή των δασμών αυτών.

32 Επιπλέον, η ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ δεν έχει ως έννομο αποτέλεσμα την υποχρέωση των εμπλεκομένων επιχειρήσεων να μεταβάλουν τις εμπορικές πρακτικές τους ή να συνεργασθούν στην κινηθείσα διαδικασία.

33 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσβαλλόμενη έναρξη της διαδικασίας δεν παράγει έννομα αποτελέσματα ικανά να επηρεάσουν τα συμφέροντα της προσφεύγουσας, αλλά συνιστά προπαρασκευαστικό μέτρο, του οποίου η ενδεχόμενη έλλειψη νομιμότητας, ιδίως λόγω σοβαρών πλημμελειών, μπορεί να προβληθεί λυσιτελώς προς στήριξη προσφυγής ασκουμένης, ενδεχομένως, κατά της τελικής αποφάσεως, προσφυγής η οποία θα εξασφαλίσει επαρκή προστασία στο ενδιαφερόμενο μέρος.

34 Επομένως, η επίδικη έναρξη της διαδικασίας αντιντάμπινγκ δεν μπορεί να θεωρηθεί, λόγω της φύσεώς της και των αποτελεσμάτων της, πράξη δεκτική προσφυγής ακυρώσεως υπό την έννοια του άρθρου 173 της Συνθήκης.

35 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η υπό κρίση προσφυγή πρέπει να κριθεί απαράδεκτη, χωρίς να είναι αναγκαίο να κριθούν οι λοιποί λόγοι περί απαραδέκτου που προέβαλε η καθής προς στήριξη της ενστάσεως απαραδέκτου.

36 Υπό τις συνθήκες αυτές, παρέλκει η απόφανση επί της αιτήσεως παρεμβάσεως που υπέβαλε η FTA.

**Επί των δικαστικών εξόδων**

37 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο πενταμελές τμήμα)

διατάσσει:

**1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.**

**2) Παρέλκει η απόφανση επί της αιτήσεως παρεμβάσεως.**

**3) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα της καθής.**

Λουξεμβούργο, 25 Μαΐου 1998.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Η Πρόεδρος

V. Tiili